

pels molts escalencs que es dedicaven a la recol·lecció del coral a les costes del Nord d'Àfrica i a les de França i Itàlia, i a les espanyoles.

Els coralers escalencs marxaven de l'Escala i no hi tornaven fins molts mesos després. A la Fira del Coral venien marxants d'arreu d'Espanya, i també francesos i italians.

Del món dels coralaires escalencs en parlarem en una altra

ocasió quan disposem de més dades sobre el tema.

Avui, de moment, quedem-nos amb aquella fira de rucs, cereals, gallines i bròquil, que fa uns anys es celebrava a la nostra vila, enmig, d'una animació i concurrència, el 25 de març de cada any, entre aires de fred i primavera.

RICARD GUANTER

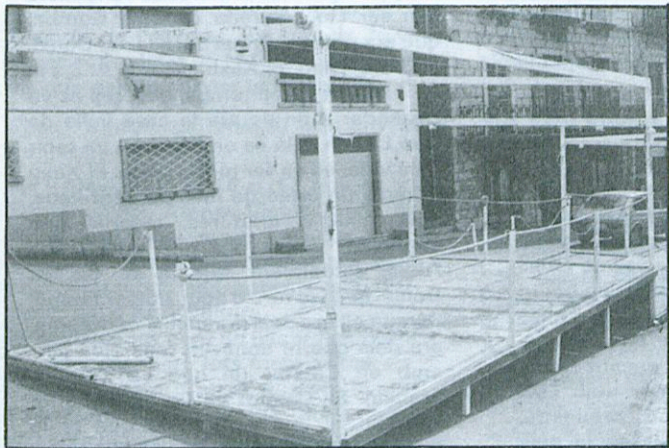
La fotografia ens mostra el dia de La Fira de l'Escala, que tenia lloc el dia 25 de març de cada any.

D'espai n'hi ha més que suficient. La gent s'hi passeja pausadament i sense empentes. Potser era l'hora que els pagesos esmorzaven o feien la passejada per mar. Observem també la tranquil·litat del gos, a la nostra dreta, que sembla «passar» de la fira.

En primer terme, veiem que la part baixa de la plaça era empedrada. A l'esquerra, el primer pou públic que hi existí. Al fons, a la part més alta, el gros «bolet» dels cavallets —on hi ha ara la pèrgola— i al costat, les contades parades, que pel que es veu, són les que tenien més acceptació, sobretot de dones i mainada. Sens dubte, allà s'hi trobava, entre d'altres en «Pepitu de la Fira».

de més i de menys...

Aquest entarimat buit i solitari des de l'estiu, que hipoteca bon espai públic inútilment, ¿retribueix a l'erari públic els cànonns estipulats per a tenir el dret a gaudir del lloc que ocupa durant tot l'any? Si és així trobem insòlit la seva no explotació. Si no és així ¿Per què aquest privilegi?

Aquesta secció, concebuda com espai d'expressió crítica en el més positiu sentit de l'acepció, aplega les opinions dels lectors recollides per la Redacció, que les publica com a un aspecte més de servei públic.

Des de fa una temporada —excessivament llarga segons alguns— dona la impressió que domina una certa apatia en bona part dels membres del nostre consistori. Aparentment, l'empenta renovadora que semblava movilitzar el grup de gent jove que es va fer càrrec de l'administració del nostre poble, s'ha anat diluint en una rutina monòtonament inoperant.

Serà degut als desenganys i decepcions que van inherents als càrrecs públics? això ja ho sap, qui voluntàriament hi accedeix. Serà, com males llengües diuen, que una vegada aconseguits determinats objectius personals consideren la seva feina acabada?. No volem creure-ho, ja que estem segurs de la seva honestetat. Serà que...?

Siguin les que siguin les raons, demanem des d'aquí, en bé de l'Escala, que es modifiqui aquesta imatge negativa, es correspongui o no amb la realitat objectiva.

Si el «passotisme» és dolent a nivell personal, a nivells públics pot arribar a ser nefast. I, en tot cas, és intolerable.

Amb veritable satisfacció remarcuem els treballs que s'estan realitzant de replantació d'arbres que, s'oposen, formen part d'una planificació de zones verdes que, evidentment, era d'una urgència aclaparadora per a la nostra vila.

Així mateix hem constatat que, tal com demanavem en aquestes pàgines, s'ha procedit finalment a l'adequantament de les voreres de davant l'Ajuntament nou. ¿Estem enfront d'un revifament del consistori que, aparentment, estava últimament donant la desoladora imatge d'una inoperància exasperant?. Esperem-ho.

La remodelació de l'avinguda de Girona està agafant uns caires clarament positius. Malgrat la lentitud exasperant de les obres, l'expectativa —amb la plantació d'arbres i l'amplada de les voreres— del resultat final és clarament favorable, sempre que es tingui cura dels darrers detalls i no es deixi la cosa mig empantanada com en altres llocs de la vila. Confiem, també, que s'aprofiti la circumstància per a acondicionar i millorar diferents aspectes de l'espai que envolta l'Avinguda i que des d'aquí hem evidenciat reiteradament: valguin com a petita mostra el desgavell del cartellam publicitari de la cruïlla amb l'avinguda dels Riells, model de mal gust i descontrol públic, i l'urgència en ordenar correcta i definitivament l'encreuament de vials en la plaça de les escoles.

